

at den har maattet virke med meget beskedne Pengemidler. Medens f. Eks. »Den kvindelige Industriskole« i Kristiania, der omtales i næste Artikel, aarlig faar et Statstilskud af Tusinder af Kroner, maa den københavnske Fagskole nøjes med Hundreder og søge sin væsentligste Indtægt gennem det Arbejde, der udføres af Eleverne. Heldigvis har Skolen en fast Kundekreds af Private, saaledes at den aldrig savner Arbejde, hvilket udføres til jævne Middelpreise for ikke at sætte Arbejdslønnen ned andetsteds. Det vilde være ønskeligt, om Skolen kunde blive saaledes stillet i pekuniær Henseende, at den kunde udvide sit Omraade og i endnu højere Grad end hidtil medvirke til at skaffe Syerskerne bedre Arbejdskaar.

L. N.

Den kvindelige Industriskole i Kristiania.

Et stort norsk Splitflag, som vajer fra den anselige Skolebygning, viser os Vej til den kvindelige Industriskoles aarlige Udstilling. Splitflaget er det ydre Tegn paa, at Skolen er et offentligt Foretagende og

et Bevis for, at man i Norge har haft Forstaaelsen af, at Kvinders Uddannelse i al Slags Haandgerning er en Opgave saa vigtig, at den ikke skal løses udelukkende ad privat Vej, men at det Offentlige bør tage Sagen i sin Haand.

Industriskolen i Kristiania, som giver Kvinder fra hele Landet Undervisning i Syning og Vævning samt i Tegning, har eksisteret i 35 Aar og fik allerede i 1882 sin egen Bygning, til hvilken Kommunen skænkede Grunden og paa anden Vis gav

Støtte. Den overtoges i 1900 af Stat og Kommune, hvis aarlige Bidrag nu kommer op til ca. 30,000 Kr., foruden at der er knyttet en Del Legater og Stipendier til Skolen. Eleverne, hvis aarlige Antal er ca. 300, kommer, som sagt, fra hele Landet og fra alle Samfundslag.

Den aarlige Udstilling af Elevarbejder fandtes i en Række Værelser, og vi beundrede da først det smukke Linned og de fikske Bluser og Kjoler, der var fremstillede af Elever, der havde gennemgaaet et Aars Undervisning paa Skolen. Sirlige haandskrevne Hæfter, indeholdende Mønstertegninger og forklarende Tekst, vidnede om, at Eleverne ikke blot under Skoletiden fik praktisk Undervisning, men at der ogsaa blev medgivet dem et Fond af theoretisk Kundskab, naar de fra Skolen skulde ud i Livet enten til Arbejde paa en Systue, som selvstændige Syersker eller i Hjemmene.

En anden Afdeling af Udstillingen var Haandarbejder, baade moderne og gamle, nationale Broderier samt dejlige Kniplinger. Jævnside hermed saa man Tegneelevernes Arbejder: baade Broderimønstre og Vævemønstre foruden naturligvis Tegninger efter Gips og Natur. Tegneundervisningen drives med særligt Henblik paa at fremstille Mønstre, der egner sig til praktisk Brug. Vi saa saaledes et Egerm paa sin Gren, tegnet og vævet saa levende, saa man ventede at se det forsvinde i Trætoppene.

Endelig var der Væveskolens Udstilling, som maaske var det, der vakte den Fremmedes største Interesse og Beundring. Her var Drejler og Dækketøjer, Kjølestoffer, Portierer og Gardiner, altsammen i smagfulde Mønstre og Farver, udført smukt og solidt, saa man misundte de Hjem, der skulde prydes dermed. Endogsaa Rejsetæpper, vævede paa Skolen, var udstillede, saaledes en dejlig blød Plaid af en smuk rød Bundfarve, saa blød og fin i Udførelsen, som var den udgaaet fra den bedste engelske Fabrik.

Ogsaa her fulgtes Theori og Praxis: Hver Elev havde sin Bog med Mønstre og Forklaringer om Opsætning af de forskellige Væve. Prøver af Garn, plantefarvet paa Skolen, viste, at ogsaa denne vigtige Gren af Arbejdet, Fremstillingen af de Farver, der skal bruges, blev øvet.

Fru *Sophie Borchgrevink* har siden 1888 været Skolens Bestyrerinde. Ved sit Initiativ og sin praktiske Dygtighed har